

Oare cine naviga în antichitate în Marea Neagră ? Evident, elenii erau mari navigatori ai mărilor. Posibil și fenicienii...

Și mai cine? Ei bine, aflați că un negustor cartaginez, prins la înghesuială de către magistrații Histrieni, a fost convins să vândă la un preț convenabil o încărcătură de grâu (D, etc- IR I, pag. 197. Căci nu rare erau situațiile când aprovizionarea cetăților era deficitară). Aceasta între anii 201 și 146 î.e.n.

Mulțumim Cartagina ! Așa avem colaci pe masă... Cam tari după atâta timp, dar înmuiați, cine știe... Noroc cu săpăturile arheologice ! Ce îți este și cu taxele astea portuare ! Prinzi omul că nu are convertibilitate și-l taxezi să-ți vândă convenabil ! Dacă mai accepta și produse reformed la schimb, cu atât mai bine... Grâul provenea din Moesia ori din Crimeea, de la Leucon (?)...

Un istoric demn de toată încrederea, de o probitate ireproșabilă, Iosephus Flavius în Antichitățile Iudaice IX, I, 4, <17> scrie, citez din FHDr I, pag. 413: „[Iosaphat] era prieten și cu feciorul lui Achab, care domnea peste israeliți și s-a întovărășit cu el ca să-și pregătească corăbiile, ca să plutească în Pont și la emporiile din Tracia. Dar nu a avut parte de câștiguri, întrucât corăbiile acestea s-au scufundat, fiind prea mari. Pentru care pricină -de acum înainte- n-a mai nutrit vreo ambiție în legătură cu flota”.

Sună cunoscut: flotă, corăbiile mari, scufundate, nicio altă ambiție în legătură cu flota... ?

Dar la ce emporii din Tracia se gândea Iosaphat ? Probabil la emporiile prin care negociau în mod obișnuit fenicienii, căci cu grecii nu erau chiar așa buni prieteni...

În Ezechia 27, 28, cei din Tir sunt acuzați că de la bunăstarea din comerț s-au îngâmfat și s-au umplut de violență...

Până la urmă, tot răul spre bine... Se spune...

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet